

30 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2022

† ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ

Ζηνοβίου και Ζηνοβίας μαρτύρων (†285).
Κλεόπα και Άρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

ᾠχος γ΄. Ἐωθινὸν θ΄.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Γα φ

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ^{η ρ}

^φ
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι

^Γ
ου ου ^η

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

 ^{Γα}
ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

^Γ
ρι ου ^η

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

 ^{Γα} ^{Πα}
ε υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α

^{Γα}
σθω τα ε πι γει ει α ^Π ^ρ ο τι ε ποι η σε κρα τος εν

Πα
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 λε ε ος

Δόξα. Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος Δι-Θ

Ο ι μαρ τυ ρες ος Κυ ρι ε εν τη αθ λη σει αυ
 των στε φα νος ε κο μι σαν το της αφ θαρ σι
 ας εκ ος τς Θε ος η μων σχοντες γαρ την ι σχυν ος τς
 τυ ραν νος κα θει λον εθ ραυ σαν και δαι μο
 νων τα α νι σχυ ρα θρα ση αυ των ταις ι κε
 σι αις Χρι σε ο Θε ος σω στοντας ψυ χας η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τ ο απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α
 γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
 πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε

 νω σει σαρκου με νος ^Δ και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ

 η μων κα τα δε ξα με νος ^ε δι ου α να στη σας τον

 πρω το πλαστον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η

 μω ω ων ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

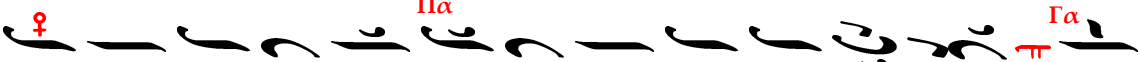
ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γα ϕ

X ^{Γα} ρι στος εκ νε κρων ε γη γερ ται η α παρ χη των ^{Πα}

 κε κοι μη με ε νων ^{Γα} ο πρω το τοκος της κτι σε ως [♂]

 και δη μι ουρ γος παν των των γε γο νο των ^{Πα} την ^{Γα}

 κα τα φθα ρει σαν φυ σιν του γε ε νους η μων εν ε ^{Πα}

 αυ τω ω α νε και νι ι σεν ^{Γα} ουκ ε τι θα να τε κυ ρι [♀]

 ευ εις ο γαρ των ο λων Δε σπο της το κρα τος σου

 κα τε ε λυ υ σε ^Γ ²²

Δόξα.

Σ ^{Γα} αρ κι του θα να του γευ σα α με νος Κυ ρι ε ²²

 το πι κρον του θα να του ε ξε τε μες τη ε γερ σει ει σου ^{Πα}

Γα και τον ανθρωπον κατ αυτου εν ισχυσας της αρ
Πα χαι ασκα τας την ηταν ανακαλου με ενος Γα ο υ
 περα σπιστης της ζωης ημων Κυ υρι εδο ο
 ξα σοι Γ Ζ

Και νυν. Θεοτοκίον.

Σ Γα ε την μεσιτευσαν την σωτηριαν του
Πα γε ενους ημων ανυμνουμεν Θεο το οκε Παρθε ε
Γα νε Π εν τη σαρκι γαρ τη εκ σου προσηφθειση ο Υι
Πα ος σου και Θεος ημων α το διασταυρου καταδεξα
 αμενος πααθος ελυτρωσα το ημας εκ φθο
 ρας ως φιλανθρωπος Γ Ζ

Μετα την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τ Γα ο αναλωτοι ω τον της Θεοοτητος και
Νη το εκουσιον παθος σου Κυ υρι ε Δ Ζ εις ε
Πα αυ τον καταπλαγεις ο Αδησεπωδυρεετο Γα Π Ζ τρεμω
Νη την του σωματος μηφθαρεισαν υπο οστασιν Δ Ζ βλε

πω τον α ο ρα α τον μυ στι κως πο λε μουν τα με ^ν _{δλ} δι
^{Γα}
ο και ους κα τε χω κραυ γα ζου σι δο ξα Χρι στε τη α
να στα α σει ει σου ^Γ ₂₂

Δόξα.

^{Γα} **T** ο α κα τα α ληπτο ον το της σταυ ρω ω ω
^{Γα} σε ως και α νερ μη νευ το ον το της ε γε ερ σε ως ^Δ _{δλ}
^{Πα} θε ο λο γου μεν οι πι στοι α πορ ρη τον μυ υ στη ρι
^{Γα} ι ον ^π ₉ ση με ρον γαρ θα α να το ος και ο Α δης ε
^Δ _{δλ} σκυ υ λευ ται ^{Γα} γε νος δε αν θρω πι ι νον α φθα ρ σι
α αν εν δε δυ ται ^ν _{δλ} δι ο και ευ χα ρι ι στως κραυ γα
ζο μεν δο ο ξα Χρι στε τη α να στα α σει ει
σου ^Γ ₂₂

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

^{Γα} **T** ον α κα τα ληπτο ον και α πε ρι ι γρα πτον ^Δ _{δλ}
^{Γα} τον ο μο ου σι ο ον Πα τρι και Πνε ευ μα τι ^{Πα} _{δλ} εν τη
γα στρι σου μυ στι κως ε χω ρη σας Θε ο μη τωρ ^π ₉
^{Γα} μι αν και α συ γχυ το ον της Τρι α δος ε νε ερ γει

αν ^Δ_δ εγ νω μεν τω το κω ω σου εν τω κο σμω δο ξα
ζεσθαι ^ν_δ δι ο και ευ χα ρι στως βο ω μεν σοι ^υ_δ χαι
αι ρε η Κε χα ρι τω με νη ^γ_δ

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος ^λ_δ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^υ_δ

Των Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^υ_δ τθ θα να α
τθ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^υ_δ και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^υ_δ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^υ_δ

Τι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι ^ν_δ ω μα θη
τρι αι κιο να τε ^υ_δ ο α ξραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ^υ_δ ι δε τε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε

ξα νε ε στη τσ μνη μα α τος ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Λι ανθρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γσσαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νσ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαι ε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λοις ει ει

πα α τε ^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θσ σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χσ ςν

το Α γγε ε λσ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νσ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τσ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{ν'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα

^u₉
τι

Π ρο σκυ νθ ς μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ς τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα ^u₉ την α γι ι

αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις

Σε ρα φειμ κρα ζον τες το Α α γι ος Α γι ος ^u₉ Α

γι ος ει Κυ ρι ι ε ^u₉

Κ αι νυ υν και α ει και εις τθς αι ω ναςτων

αι ω νων α μην ^u₉

Ζ ω ο δο ο την τε κθ ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^u₉ χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{ν'}₂₂ ι θυ νε προς ταυ την δε ^u₉ ο εκ σθ σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^u₉

Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α ^{ν'}₂₂ Α λλη λθ

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^u₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{v'}₂₂ A λλη
λϑ ϑ ï ï α δο ο ξασοι ο Θε ο ο ο ο ο ος ^u_q

Εὐλογητάρια ἀργοσύνομα,
κυρ-Πέτρου Πελοποννησίου τοῦ Λαμπαδαρίου.
Τὰ λεγόμενα καὶ Ἄγιορείτικα.

Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σϑ ^u_q

T ω ω ω ω ν A α γγε ε ε λω ω ν ο δη η
η μος ^{v'}₂₂ κα τε πλα γη ο ρω ω ω ν σε ^{v'}₂₂ ε εν νε ε
κροι οι οι ο ις λο γι σθε ε ε ε ντα ^u_q τϑ θα να
τϑ ϑ δε ε Σω ω ω τε ρ τη ην ι ι σχυ υ υ υν
κα θε λο ο ο ο ντα ^u_q και αι συν ε ε α αυ
τω ^{v'}₂₂ το ον A δαμ ε γει ει ρα α α ντα ^u_q
και εξ α δϑ πα α α ντας ε ε λε ευ θε ρω ω
ω σα α α α ντα ^u_q

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Τι ι ι ι τα α μν υ υ ρα συμ πα θως
τοι ο ις δα α κρυ υ σιν ω ω μα α θη η η τρι αι
κι ρ να α α α τε ο ο α στρα α α πτων
εν τω τα φω α α γγε ε λος προ σε φθε ε γγε ε
το ο ο ταις μν ρο φο ο ο ροις ι ι δε
τε ε υ υ μει εις τον τα α α φον και η η σθη η
η τε ο Σω τη η η ρ γαρ ε ξα νε ε ε στη η τσ
μνη η η μα α α τος

Ευ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα
ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α
α σθ

Λι ι α αν πρω ω ω ι μν ρο
φο ο ροι ε δρα α μον προς το μνη η μα α

σθ ς ς θρη νο λο γς ς ς ς σαι⁹ αλλ ε πε

στη η προ ος α αυ τας ο ο Α α α γγε λος και

ει ει ει ει πε⁹ θρη η νς ο ο και αι ρος πε

ε παν ται μη κλαι αι ε ε ε τε⁹ την α να

α α στα σι ιν δε²² α πο ο στο ο λοις ει ει

ει πα α α τε⁹

Eυ λο γη το ος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ον με τα α δι ι ι και ω μα τα α α

α σθ⁹

Mυ υ υ υ ρο ο φο ο ο ροι οι γυ ναι

αι αι κες²² με τα μυ ρων ελ θς ς ς σαι προ ος

το ο μνη η η η μα σου Σω ω ω τερ⁹ ε νη

χς ς ντο Α γγε ε ε λς²² προς αυ τας φθε γγο

με ε ε νς τι με τα α νε ε κρω ω ω ν τον ζω

ω ω ντα λο γι ι ζε ε ε σθε⁹ ως Θε ο ο ος

γαρ ε ξα νε ε ε στη η τς μνη η η μα α α α

τος ^υ₉

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι και αι Υι υι ω και
αι Α γι ω Πνε ευ μα α α τι ^υ₉

Π ρο ο ο ο σκυ υ νθ ς ς με εν Πα τε
ε ε ρα ^υ₂₂ και τον τς τς Υι ο ο ον τε και αι το ο

Α α α α γι ον Πνε ε ευ μα ^υ₉ τη η η ην

Α α γι ι ι αν Τρι α α α δα εν μι α τη

ς σι ι ι α ^υ₂₂ συν τοις Σε ε ρα α φιμ ^υ₂₂ κρα α

ζο ο ντες το Α α α γι ος Α α γι ι ι ος ^υ₉

Α α γι ι ο ος ει Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ^υ₉

Κ αι νυ υ υν και α α ει ^υ₂₂ και εις τς αι

ω ω νας τω ων αι ω ω ω νων α α μην ^υ₉

Ζ ω ω ω ω ο ο δο ο ο την τε κς ς ς

σα ^υ₂₂ τον Α δαμ α μαρ τι ας ε ε λυ υ τρω ω ω

ω σω Παρ θε ε ε ε νε ^υ₉ χα αρ μο νη η ην

δε τη η Ε ε ε ευ α ^υ₂₂ α α ντι ι λυ υ υ υ

πης πα ρε ε ε ε σχες ρευ σα ντα α ζω ω ης
 ι ι θυ νε προς τα αυ τη η ην δε ο εκ
 σϝ ϝ ϝ σαρκω θει εις Θε ε ο ος και α α αν
 θρωω ω ω πος

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ι ι α A
 λλη λϝ ϝ ι ι α δο ο ο ξα σοι ο ο Θε ε
 ε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λϝ ι α A λλη λϝ ι ι α A
 λλη λϝ ϝ ι ι α δο ξα α σοι οι οι ο Θε ε ο ο
 ο ο ος

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ἠυλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος γ΄.

Ἐκπλήττων τῇ ὄρασει, δροσίζων τοῖς ῥήμασιν, ὁ ἀστράπτων Ἄγγελος, ταῖς Μυροφόροις ἔλεγε· Τὸν ζῶντα τί ζητεῖτε ἐν μνήματι; ἠγέρθη κενώσας τὰ μνήματα· τῆς φθορᾶς ἀλλοιωτήν, γνῶτε τὸν ἀναλλοίωτον· εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου! ὅτι τὸ γένος ἔσωσας τῶν ἀνθρώπων.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος Γα ϛ

Ἀντίφωνον Α

Την αι χμα λω σι αν Σι ων συ ε ξει λου εκ
Βα βυ λω ω νος ^{π ϛ} κα με εκ των πα θων προς ζω ην
ελ κυ σον Λο γε ^{ϛ ϛ}

Εν τω νο τω οι σπει ρον τες δα κρου σιν εν
θε οισ ^{π ϛ} θε ρι ου σι στα χυ ας εν χα ρα α ει
ζω ι ας ^{ϛ ϛ}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ
μα τι ^{ϛ ϛ} και νυν και α ει ^ϛ και εις τους αι ω νας τω ν αι
ω νων α μην ^{π ϛ}

Αγι ω Πνευ μα τι πα σα α γαθο δω ρι α ως
Πα τρι ι και Υι ω ω συ να στρα α πτει ^{π ϛ} εν ω
τα παν τα ζη και κι νει ται ^{ϛ ϛ}

Ἀντίφωνον Β'

Εαν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον των α
ρε των μα την κο πι ω μεν ^{π ϛ} την δε ψυ χην σκε πον

τος ου δεις ημων πορθειται αι την πολιν

Του καρπου ουτης γαστρος τω πνευματι υιοποι

ητως σοιτω Χριστω ως Πατρι οι Αγιοι παντοτε

εισι

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην

Αγιω Πνευματι ενθεω ρηται πασα

αγιο της σοφια ουσι οι πασαν γαρ

κτιιισιν αυτω λατρευσωμεν Θεος γαρως Πα

τρι τε και λογω

Ἀντίφωνον Γ'

Οι φοβουμενοι τον Κυριον μακαριοι τρι

βους βαδιουνται των εντολων φαγονται ζωη

ραν γαρ παγκαρπιαν

Κυκλωτης τραπεζης σου ευφρανθητι καρων

σου ποι με να αρχα τα εκ γο να φε ρον τα

κλα δουσα γα θε ερ γι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι ο πας πλου τος της δο ξης

εξ ου χα ρις και ζω η πα ση τη κτι ι σει συν

Πα τρι γαρ α νυ μνεται και τω Λο γω

Τὸ Προκείμενον.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην η τισ ου σα λευ θη σε ται

Στίχος α΄. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ε ι πα τε εν τοις ε θνε σιν ο τι Κυ ρι

ος ε βα σι λευ σε και γαρ κα τωρ θω σε την οι κου

με νην η τισ ου σα λευ θη σε ται

Στίχος β'. Αναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ἰ
ⲉ ⲡⲁ ⲧⲉ ⲉⲛ ⲧⲟⲓⲥ ⲉ ⲑⲛⲉ ⲥⲓⲛ ⲟ ⲧⲓ Ⲭⲩ ⲣⲓ
ⲟⲥ ⲉ ⲃⲁ ⲥⲓ Ⲭⲉⲩ ⲥⲉ ⲕⲁⲓ ⲛⲁ ⲣ ⲕⲁ ⲧⲱⲣ ⲑⲱ ⲥⲉ ⲧⲏⲛ ⲟⲓ ⲕⲟⲩ
ⲙⲉ ⲛⲏⲛ ⲏ ⲧⲓⲥ ⲟⲩ ⲥⲁ Ⲭⲉⲩ ⲑⲏ ⲥⲉ ⲧⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

ⲡⲁ ⲁ ⲥⲁ ⲡⲛⲟ ⲏ ⲁⲓ ⲛⲉ ⲥⲁ ⲧⲱⲧⲟⲛ Ⲭⲩ ⲣⲓ ⲟⲛ

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ⲡⲁ ⲁ ⲥⲁ ⲡⲛⲟ ⲏ ⲁⲓ ⲛⲉ ⲥⲁ ⲧⲱⲧⲟⲛ Ⲭⲩ ⲣⲓ ⲟⲛ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

ⲁⲓ ⲛⲉ ⲥⲁ ⲁ ⲧⲱ ⲡⲛⲟ ⲏ ⲏ ⲏ ⲡⲁ ⲥⲁ ⲧⲟⲛ
Ⲭⲩ ⲣⲓ ⲟ ⲟ ⲟⲛ

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία: ὀρθοί: ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἀγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.
Ἑωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῆ ἡμέρα ἐκείνη τῆ μιᾶ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον ἂν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταὶ· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτώ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾶ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστός ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς

εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. *
Σταυρὸν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ελε η μου ελε η στον με ο Θε ος κα
τα το με γα ελε ος σθ και κα τα το πλη θος
των οικτιρμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Επι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και
η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν
τος

Σοι μονω η η μαρτον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και
ω θης εντοις λο γοις σθ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδε γαρ εν α νο μι αις ου νε ληφθην και εν α

μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τηρμθ

I δου γαρ α λη θει αν η γα α πησας τα α

δη λα και τα κρυ φι α της σο φι ι ας σθ ε δη λωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

I δθ ς ς ς ς ς γα αρ α λη η η η

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα

και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο

φι ι ι α ας σθ ς ς ε δη λω ω ω σα α α

α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀ' χορός.

E ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

P αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο

μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο

συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να

A πο σρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη και πα σαστας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη

M η α πορ ρι ψης με α πο τσ προ σω πσ και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δος σα και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσι

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της

σωτηρίας μαγαλι ασει η γλωσσα μετην
δι και ο συνησθ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομαμα να γγειλη την αινεσινσθ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν
ολοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον
καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην
ο θεος ουκ εξουδενωσει

Αγαθυνον Κυριε εντη ευδοκια
στην Σιων και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιερ
ουσαλημ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δι και ο συ
νηςα να φραν και ο λοκαυτωματα

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον
σμοσχος και ελεησον με ο θεος

χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον ε

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα

θως προ ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἀργὸν μέλος.

Ἦχος Δι-θ

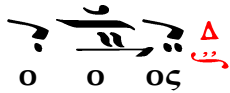
Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιτων Α πο στολων πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Κ αι νυν και α α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε
σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε
ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε
μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ε ξα λειψον το α νο ο ο
μη μα α μδ

Α να στας ο Ι η σς α πο τχ τα
α α α α φκ κα α θω ω ως προ ο ει ει ει
πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι
ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου.

Ῥδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τὰ ὕδατα πάλαι, νεύματι θείῳ, εἰς μίαν συναγωγὴν συναθροίσας, καὶ τεμῶν θάλασσαν, Ἰσραηλίτη λαῶ, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, δεδοξασμένος ὑπάρχει· αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τὴν γῆν κατακρίνας τῷ παραβάντι, ἰδρωτὸς φέρειν καρπὸν τὰς ἀκάνθας, ἀκανθῶν στέφανον ἐκ παρανόμου χειρός, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, σωματικῶς δεδεγμένος, τὴν κατάραν ἔλυσεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νικητὴς τροπαιοῦχος κατὰ θανάτου, ὁ θάνατον δεδουκῶς ἀνεδείχθη· παθητὴν σάρκα γὰρ ἐμψυχωμένην λαβών, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ συμπλακεῖς τῷ τυράννῳ, πάντας συνανέστησεν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀληθῆ Θεοτόκον πάντα τὰ ἔθνη, δοξάζει σε τὴν ἀσπόρως τεκοῦσαν· ὑποδὺς μήτραν γὰρ ἡγιασμένην τὴν σὴν, οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὸ καθ' ἡμᾶς οὐσιώθη, καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ γεγέννηται.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων ὁ παρών, ποίημα Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσμα ἀναπέμφωμεν.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, ὡς ἱερεὺς εὐπρόσδεκτος, καὶ μάρτυς ἄριστος, Ζηνόβιε τρισμάκαρ, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σου, μνήμην τὴν φωτοφόρον, τῶν τοῦ βίου λύτρῳσαι σκανδάλων.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἴγλη φωτιζόμενος σοφέ, τῆς τρισηλίου λάμπεως, σκότος διέλυσας, Ἑλλήνων δυσφημίας· καὶ φέγγει τῶν λόγων σου, πάντα καταφωτίσας, νῦν μετέβης πρὸς ἄδυτον φέγγος.

Δόξα.

Ἄνθραξ δεδειγμένος νοητός, πυρὶ προσαναπτόμενος, τοῦ Θείου Πνεύματος· ἀπάντων τὰς καρδίας, ὑψήψας πρὸς ἔρωτα, θεῖον ἱερομύστα, καὶ τὴν πλάνην κατέφλεξας πᾶσαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Χαίρις ὁ πανάγιος ναός, ὁ πόκος ὁ θεόδροσος, ἐσφραγισμένη πηγὴ, τοῦ ἀθανάτου ρείθρου, τὴν ποιμνην σου Δέσποινα, φύλαττε ἐκ παντοίων, πολεμίων ἀπολιorkήτως.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα παραγαγών, τῷ Λόγῳ κτιζόμενα, τελειούμενα Πνεύματι, Παντοκράτορ ὕψιστε, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῆ στερέωσόν με.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Διὰ Σταυροῦ σου ἠσχύνθη ὁ ἀσεβής· εἰργάσατο βόθρον γάρ, ὃν ὀρύξας εἰσπέπτωκε· ταπεινῶν ὑψώθη δέ, Χριστὲ τὸ κέρασ ἐν τῇ σῆ ἀναστάσει.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς εὐσεβείας τὸ κήρυγμα τῶν ἐθνῶν, ὡς ὕδωρ ἐκάλυψε τὰς θαλάσσας Φιλάνθρωπε· ἀναστὰς ἐκ τάφου γάρ, τὸ τῆς Τριάδος ἀπεκάλυψας φέγγος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα λελάληνται περὶ σοῦ, ἡ πόλις ἡ ἔμφυχος, τοῦ ἀεὶ βασιλεύοντος· διὰ σοῦ γάρ Δέσποινα, τοῖς ἐπὶ γῆς Θεὸς συνανεστράφη.

Τῶν Ἀγίων. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ μύρῳ τῆς χρίσεως τοῦ Πνεύματος, κεχρισμένος Ζηνόβιε, ἱεράτευσας ὡς ἄγγελος, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Στίχ. Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψυχῶν ἐπιμέλειαν δεξάμενος, γεωργία Θείου Πνεύματος, καρποφόρους ταύτας ἔδειξας· διὸ τῆς τοῦ Κυρίου, χαρᾶς ἠξιώθης.

Δόξα.

Ὁμαίμων σοι σύμφρων ἀναδέδεικται, Ζηνοβία ὦ Ζηνόβιε· συναθλεῖν γάρ σοι προήρηται, καὶ σοὶ συναπολαύειν, τῆς ἐνθέου δόξης.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τριάδος τὸν ἕνα ἀπεκύησας, τὸ ἀνθρώπινον φορέσαντα, Παναγία

Μητροπάρθενε· ὄν αἵτησαι σωθῆναι, τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα τῶν Ἁγίων, ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφὴν ξυνωρίδα τῶν Ἀθλητῶν, εὐφημήσωμεν πίστει μαρτυρικῶς, Ζηνόβιον ἅπαντες, τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, Ζηνοβίαν ὡσαύτως, τὸ ζεῦγος τὸ τίμιον, ὡς κρατῆρας θεῖα, προχέοντας νάματα· ὅθεν ἀενάως, καθ' ἐκάστην ἀντλοῦμεν, πιστῶς τὰ ἰάματα, εὐσεβῶς ἀνακράζοντες· Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Ἀσθενεῖα βαρεῖα περιπεσῶν, καὶ δεινῶς ἐν τοῖς πόνοις κατακαμφθεῖς, οὐ φέρω τὸν καύσωνα, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας μου· ἀλλ' ὁ εἰδὼς ἐκάστου, Σωτὴρ τὴν ἀσθένειαν, καὶ ὡς Πατὴρ παιδεύων, τοὺς γνώμη σοι πταίσαντας, σὺ με ἀναστήσαι· δυνατὸς γὰρ ὑπάρχεις, ἰᾶσθαι νοσήματα, καὶ ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἵνα πάντοτε κράζω σοι· Μεγάλα σου τὰ ἔργα Σωτῆρ, φοβερὰ τε ὄντως καὶ θαυμάσια· καὶ γὰρ πιστοὺς λυτροῦσαι, λιταῖς τῆς τεκούσης σε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Ἐξανέστης σήμερον, ἀπὸ τοῦ τάφου Οἰκτίρμον, καὶ ἡμᾶς ἐξήγαγες, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου· σήμερον Ἀδὰμ χορευεῖ, καὶ χαίρει Εὐα, ἅμα δέ, καὶ οἱ Προφῆται σὺν Πατριάρχαις, ἀνυμνοῦσιν ἀκαταπαύστως, * τὸ θεῖον κράτος τῆς ἐξουσίας σου.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ σήμερον χορευέτωσαν, καὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν ὁμοφρόνως ὑμνεῖτωσαν, ὅτι τοὺς δεσμίους ἐκ τῶν τάφων ἀνέστησε. Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις, προσφέρουσα ἐπάξια ἄσματα, τῷ πάντων Κτίστη καὶ Λυτρωτῇ ἡμῶν· ὅτι τοὺς βροτοὺς ἐξ ἄδου σήμερον, ὡς ζωοδότης συνανεγκύσας, πρὸς οὐρανοὺς συνανυψοῖ, καὶ καταρράσσει τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, καὶ πύλας τοῦ ἄδου διαθλάττει, * τῷ θεῷ κράτει τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ Λ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας τῶν αὐταδέλφων.

Στίχ. Συγκαρτερεῖ σοι, Ζηνόβιε, τὸ ξίφος,
Ἡ καρτερόφρων, κἂν γυνή, Ζηνοβία.

Τμήθη Ζηνοβίη καὶ ἀδελφεὸς ἐν τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Κλεόπα, ἐνὸς τῶν ἑβδομήκοντα.

Στίχ. Οὐχ ὡς τὸ πρὶν βλέπει σε Κλεόπας, Λόγε,
Ἄλλὰ τρανῶς νῦν ἐντροφᾶ σου τῇ θέᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα Τερτίου, Μάρκου, Ἰούστου καὶ Ἄρτεμᾶ.

Στίχ. Ὑπογραφεὺς σὺ τῶν λόγων τῶν τοῦ Παύλου,
Ἐγὼ δὲ σός, Τέρτιε, συγγραφεὺς νέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Μαρκιανοῦ, ἐπισκόπου Συρακούσης, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου.

Στίχ. Χριστοῦ τὸν εὖνουν Μαρκιανὸν οἰκέτην,
Διὰ βρόχου κτείνουσιν οἱ Χριστοκτόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Κρονίωνος, Ἰουλιανοῦ, Μακαρίου, καὶ ἐτέρων δέκα καὶ τριῶν.

Στίχ. Σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῆς τιτάνου τὸ ζέον
Φέρει Κρονίων, υἷὸν οὐ σέβων Κρόνου.

Ἰουλιανὸς καὶ Μακάριος ξίφει,
Ζωὴν ἐφεῦρον τὴν μακαριωτάτην.

Οὐ πῦρ ἀναφθέν, οὐ ξίφος θηχθέν, Λόγε,
Δίς πέντε καὶ τρεῖς ἄνδρας ἐκ σοῦ χωρίσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Εὐτροπίας.

Στίχ. Τὴν Εὐτροπίαν οἷα νύμφην λαμπάδες,
Προὔπεμπον οἷκῳ τοῦ νοητοῦ Νυμφίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωσήφ, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Γαλησιώτου.

Στίχ. Ἐν Πατριάρχαις Ἰωσήφ λάμπας μέγα,
Σὺν Πατριάρχαις οὐρανὸν σκηνὴν ἔχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀστερίου, Κλαυδίου, Νέωνος, καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτῶν Νεονίλλης.

Στίχ. Κλαύδιος, Ἀστέριος, ἀλλὰ καὶ Νέων,
Ἄθλω ξίφους ὠφθησαν ἀστέρες νέοι.

Ἐπὶ ξύλου ταθεῖσα ἡ Νεονίλλα,
Εὐλου παλαιὰν ἐξερεύγεται βλάβην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι ἐννέα Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Πρὸς τὴν κάμινον θαρσύνει τοὺς ἐννέα,
Θείου πόθου κάμινος ἐκκεκαυμένη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Μανουὴλ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ξίφει χεθήτω, κἂν κοτύλη, φησί μοι,
Ὁ Μανουὴλ πέφυκεν αἵματος μία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Δομέτιος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Νῦν καταφέρει τὴν σπάθην Δομετίῳ,
Ὁ δεινὸν οὗτος εἰσορῶν σπαθηφόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, δῆμιός τις τὸν Χριστὸν ἐπιγνούς, καὶ ἐν ζοφώδει φυλακῇ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Εἰρκτὴν σκοτεινὴν δῆμιος κατεκρίθη,
Γνοὺς Χριστὸν ἐξάγοντα φῶς ἀπὸ σκότους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Θεράποντος, τοῦ ἐν Λυθροδόντα τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος.

Στίχ. Τῆς γῆς πατήσας τὰς τρυφὰς ὁ Θεράπων,
Κατατρυφᾷ νῦν οὐρανοῦ τῶν χαρίτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Ἑλένης, εὐσεβεστάτης βασιλίσης τῆς Σερβίας, μητρὸς Στεφάνου καὶ Δραγουτίν τῶν βασιλέων.

Στίχ. Σὺν τῇ ἀγία βασιλίσση Ἑλένη,
Καὶ ἡ Σέρβων βασίλισσα συνετάγη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Στεφάνου Μιλουτίν, βασιλέως τῆς Σερβίας.

Στίχ. Ἐξ ἀνθρώπων στέφανος καὶ ἐκ Δεσπότη,
Τῇ κεφαλῇ τέθειται τοῦ Μιλουτίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Δραγουτίν, βασιλέως Σερβίας, τοῦ διὰ τοῦ μεγάλου καὶ ἀγγελικοῦ σχήματος μετονομασθέντος Θεοκτίστου μοναχοῦ.

Στίχ. Δραγουτίν γέγονε Θεοῦ ὄντως κτῆμα,
Ἄντι πορφύρας λαβὼν τὸ θεῖον σχῆμα.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος Ϛ Βου Ϛ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρξεως τοῦ Τριωδίου, τῆς Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῆ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ α'

Ανοιξω το στομα μου και πληρωθη σε
ται Πνευματος και λογον ερευξομαι τη βασι
λι διμητρι και ο φθησομαι φαιδρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σωγη θεομενος ταυτηστα θανματα

ὠδὴ γ'

Τους σου οὐς υμνολογᾷς Θεοτοκο

ηζωσα και αφθονος πηγη θιασονσυγκροτη

σαντας πνευματικον στερωωσον και εν τη

θειαδοξια στεφανωνδοξης αξιωσον

ὠδὴ δ'

Την ανεξιχνιασον θειαν βλαστη της

εκ της Παρθενου σαρκω σεως σου τυψι

σου ο ο προφητης Αββακωμ κατανοων ε

κραυγα αζει δοξατη δυναμει σου Κυριε

ὠδὴ ε'

Εξεστητα συμπαντα επι τη θεια

δοξια σου υγαααπειρογαμε Παρθενε

νεε εσχες ενμηητρα των επιπαντων

Θεον και τεετοκας αχρονον Υιον πασι

τοι οισ υμνασι σε σωτηριαν βραβευ

σα

ὠδὴ ς'

Τ^{Πα} ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λην τες ε ορ
 την οι θε ο φρονες της θε ο ο μη τορος δευ τετας
 χει ρας κρο τη σω μεν τον εξ αυ της τε χθε εν
 τα θε ον δο ξα ζοντες

ὠδὴ ζ'

Ο^{Ββ} υκ ε λα α τρε ευσαν τη κτι σει οι οι θε ο
 φρονες πα ρα τον κτι σα αν τα αλ λα πυ ρο ος
 α πει λην αν δρει ως πα τη σαντες χαι ροντες ε ψαλ
 λον ^{Πα} Υ περ υ μνη η τε ^{Ββ} ο των πα τε ρων Κυ ρι
 ος και θε ος ευ λο γη το ος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Π^{Ββ} αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι ι
 νω ο το ο κος της θε ο το κβ δι ε σω σα το
 το τε με εν τυ πβ με νος νυν δε ε νερ γβ με ε
 νος την οι κβ με νην α πα σαν α γει ρει

ψα αλ λυ σαν τον Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα
 ερ γα και υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τας αι
 ω ω να α α α ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις
 τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὬΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 Με γα λυ νει η ψυ χη μ τον Κυ ρι ον και
 η γα λ λι α σε το πνευ μα ε πι τω Θε
 ω ω τω ω σω τη ρι μ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
 α φθο ο ρωσ Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
 σιν της δα λησ αυ τει δα γαρ α πο τει νυ μα
 κα ρι σι με πασαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ **Ο** τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και
το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε
αν τοις φο βς με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ **Ε** ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς
δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι
α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 **Κ**α θει λε δυ να στας α πο θρονων και υ υ
ψω σε τα πει νθ ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα
θω ων και πλτ ς εν τας ε ξα πε στει λε κε
νθ ρς

Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 **Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τς
μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς
τς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ
μα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου ου ου σαν την ον τως
 Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ὠδὴ θ'

A πας γη γε νης σκι ρ τα τω τω πνευ μα τι λα
 μπα α δα χ με νος πα νη γυ ρι ζε τω ω δε α
 υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρ σα τα ι ε ρα
 θαυ μα σι α της Θε ο μη η το ο ρος και
 βο α α α α τω χαι ρι σις πα αμ μα κα ρι σε
 Θε ο το κε α γνη α ει πα ρ θε νε ε ε ε ε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)
A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων
 υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Θ'.

Ἦχος Βου-θ

Σ υ γ κ ε κ λ ε ι σ μ ε ε ν ω ν Δ ε ε σ π ο τ α των θ υ υ

ρ ω ν ω ω σ ε ι σ η η λ θ ε σ τ α ς Α π ο σ τ ο ο λ α ς

ε ε π λ η σ α ς Π ν ε υ μ α τ ο ς Π α α ν α γ ι ι ς

ε ι ρ η ν ι κ ω ς ε ε μ φ υ σ η η σ α ς ο ι ς δ ε σ μ ε ι ν τ ε ε

κ α ι λ υ υ ε ι ν τ α ς α μ α ρ τ ι ι α ς ε ι ε ι ρ η κ α ς

κ α ι ο ο κ τ ω μ ε ε θ η μ ε ε ρ α ς τ η ν σ η ν π λ ε υ ρ α α α α

α ν τ ω θ ω μ α υ π ε δ ε ι ξ α ς κ α ι α ι τ α ς χ ε ι ε ι

ρ α ς μ ε θ ο υ β ο ω ω μ ε ν Κ υ υ ρ ι ο ς κ α ι θ ε ε

ο ς σ υ υ υ π α α ρ χ ε ι ς

Τῶν Ἁγίων.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-θ

Φ ο ι ν ι ξ α ς ε ε ρ υ θ ρ ο ο τ ε ρ ο ν τ η ν ι ε

ρα αν σθ αι αι μα τι στο λην Ζη νο βι ι ε μα
 α α καρ Χρι στω πα ρι στα α σαι χαι αι ρων ως
 Ι ε ρα αρ χης ε εν θε ος υ περ η μω ων
 δε ο ο μενος με τα της σης ο μαι αι μονος
 της ι ε ρας και αι παρ θε ε νθ και Μαρ τυ ρος Ζη
 η νο βι ι ας

Θεοτοχίον.

Σ ε κι βω το ον και τρα α πε ζαν Προ φη ται προ
 ο η γο ο ρευ σαν στα μνον και ρα β δο ον και ο ο ο
 ρος και το μον ε γγε ε γρα μ με ε νον πα λα τι
 ο ον και κλι ι μα κα και γε φυ ρα αν με τα α γθ
 σαν εις υ ψος θει ας γνω ω σε ως η μεις δε
 σε Θε ε ο το ο κον α ξι ως α νε ευ φη μθ ς
 μεν

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα ϕ

Π α α α α σα πνο ο η αι νε σα α α τω το ον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ον ^Μ αι νει τε τον Κυ υ
υ ρι ον ^{Κε} εκ τω [♀] ω ων ου ου ρα α α νων ^{Γα} αι
νει ει ει τε αυτον εν τοι οις υ ψι ι ι ι στοιοις ^{Πα}
^{Γα} σοι προπει υ μνοος τω ω Θε ε ω ^Γ ²²

^{Γα} **Α** ι νει τε α αυ τον πα α αντες οι Αγγε ε λοι οι
οι α α α αυ του ου ^{Γα} αι νει ει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι αι δυ να α μεις α αυ του σοι
προπει υ μνοος τω ω Θε ε ω ^Γ ²²

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον ^u ^q ^o
δοξα αυ τη

^{Πα} ^χ εσται πασι τοις ο ο σι οις αυ τ⁸ ^Π ^q

^{Γα} **Δ** ευ τε παν τα τα ε θνη γνω τε του φρι κτου μυστη
^{Πα} ρι ι ου την δυ να α μιν ^{Γα} Χρι στος γαρ ο Σω τηρ η μων
ο εν αρ χη Λο ο γος ε σταυ ρω θη δι η μας και ε
κων ε τα φη ^{Γα} και α νε στη εκ νε κρων του σω ωσαι
τα συμ παν τα αυ τον προ σκυ νη η σω ω μεν ^Γ ²²

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν ^u _q εν στε ρε ^χ ω μα τι της δυ να με ως αυ τσ ^{Πα} _q

Δ ^{Γα} ι η γη σαν το παν τα τα θαυ μα σι α οι φυ ^{Πα}

λα κες σου Κυ ρι ι ε ^{Γα} _q αλ λα το συ νε δριον της μα ται ^{Πα}

ο τη τος πλη ρω σαν δω ρων την δε ξι αν αυ των κρου ^{Πα}

πειν ε νο μι ζον την α να στα σιν σου ^{Γα} _q ην ο κο ^{Γα}

σμος δο ξα α α ζει ε λε η σον η μας ^{Γα} _q

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε

αὐτὸν ^u _q κα τα το πλη θος της με γα λω ω συ νης αυ τσ ^{Πα} _q

X ^{Γα} α ρας τα παν τα πε πλη ρω ται της α να ^q

στα σε ως την πει ραν ει λη φο τα ^{Πα} _q Μα ρι α γαρ η ^{Γα}

Μα γδα λη νη ε πι το μνη μα ηλ θεν ^u _q ευ ρεν Αγ γε ^u _q

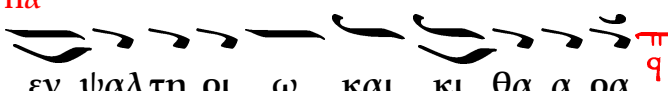
λον ε πι τον λι θον κα θη με νον ^u _q τοις ι μα τι οις ^u _q

^{Πα} ε ξα στρα πτον τα και λε γον τα ^{Γα} _q τι ζη τει τε τον ζων ^q

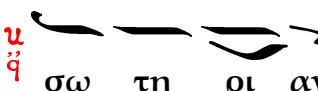
τα με τα των νε κρων ουκ ε στινω δε αλλ ε γη γε ρ ^{Γα}

ται ^u _q κα θως ει πε προ α γων εν τη Γα λι λαι α ^{Γα} _q

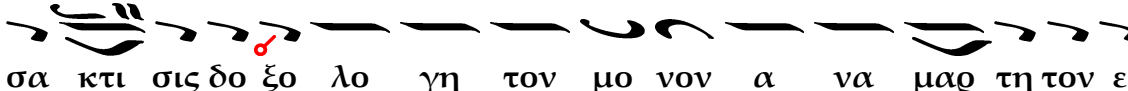
Στίχ. δ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος αι νει τε αυ τον

Πα

εν ψαλτη ρι ω και κι θα α ρα

Ε^{Γα} ν τω φω τι σου Δεσ πο τα ο ψο με θα φως φι

 λαν θρω πε α νεστης γαρ εκ των νε κρων σω τη ρι αν

Πα τω γε νει των αν θρω ω πων δω ω ρου με ε νος ι να σε πα

 σα κτι σις δο ξο λο γη τον μο νον α να μαρ τη τον ε

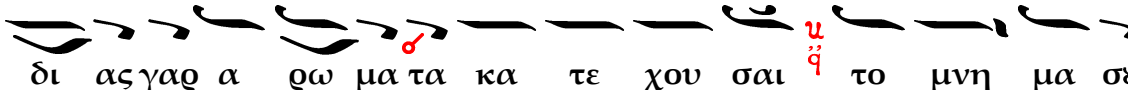
 λε η σον η μας

Στίχ. ε'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ αι νει τε αυ τον

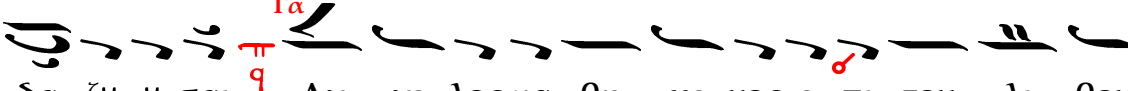
Πα εν χορδαιαις και ορ γα α νω

Υ^{Γα} μνον ε ω θι νον αι μυ ρο φο ροι γυ ναι

Πα κες τα δα κρυ α προ σε ε φερων Κυ ρι ι ε ευ ω

 δι ασ γαρ α ρω μα τα κα τε χουσαι το μνη μα σα

 κα τε λα βον το α χραν τον σου σω ω μα μυ ρι ι σαι σπα

 δα ζα ζσαι Αγ γε λος κα θη με νος ε πι τον λι θον

Πα αυ ταις ευ ηγ γε λι σα α το τι ζη τει τε τον ζων

τα με τα των νε κρων ^{Πα} τον θα να τον γαρ πα

τη σας α νε στη ως Θε ος πα ρε χων πα σι το

με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. 5'. Αινεείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αινεείτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ ^{Πα} πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον

Κυ ρι ι ον

Εξα στραπτων Αγ γελος ε πι το μνη η μα σου

το ζω ο ποι ον ταις μυ ρο φο ροις ε λε ε γεν ε κε

νω σε τους τα φουςο Λυ τρω της ε σκυ λευ σε τον Α δην

και α νε στη τρι η με ρος ως μο νος Θε ος και

παν το δυ υ να α μος

Στίχ. 6'. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου ^{Πα} μη

ε πι λα θη των πε νη των σθ εις τε ε λος

Εις το μνημα σε ε πε ζη τη σεν ελ θου σα

^{Πα} τη μι α α των σαβ βα των Μα ρι α η Μα γδα λη

νη η μη ευ ρου σα δε ω λο φυ ρε το κλαυ θμω βο

ω ω σα ^{Γα} _{π ρ} οι μοι Σωτηρου πως ε κλα πης παν των
 Βα ^{Πα} _{υ ρ} σι λευ ^{Γα} _{π ρ} ζευ γος δε ζω η φο ρων Αγ γε λων εν δο
 θεν του μνη μει ει ου ε βο α ^{Γα} _{π ρ} τι κλαι εις ω γυ
 ναι κλαι ω φη σιν ^{Πα} _{υ ρ} ο τι η ραν τον Κυ ρι ον μου του
 τα φθ ^{Πα} _{υ ρ} και ουκ οι δα που ε θη καν αυ τον ^{Γα} _{π ρ} αυ τη δε στρα
 φει ει σα ο πι σω ως κα τει δε σε ευ θε ε ως ε
 βο ο α ^{Γα} _{π ρ} ο Κυ ρι ο ο ος μου και ο Θε
 ος μου δο ο ξα α σοι ^{Γα} _{π ρ}

Στίχ. η'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου ^{Πα} _{υ ρ} δι

^{Πα} _{υ ρ} η γη σομαι παν τα τα θαν μα σι α α σθ ^{Γα} _{π ρ}
Ε ^{Γα} _{π ρ} βραι οι συ νε κλει σαν εν τω τα φω την ζω
 ην λη στης δε α νε ω ξεν εν τη γλωσ ση την τρυ φην ^{Πα} _{υ ρ}
^{Γα} _{π ρ} κραυ γα ζων και λε γων ο μετ ε μου δι ε με ε σταυ
^{Πα} _{υ ρ} ρω θεις συ νε κρε μα το ο ο μοι ε πι του
^{Γα} _{π ρ} ξυ λου ^{Πα} _{υ ρ} και ε φαι νε το μοι ε πι του θρο νου τω
^{Γα} _{π ρ} Πα τρι ι συ γκα θη με ε νος ^{Γα} _{π ρ} αυ τος γαρ ε στι Χρι

στος ο Θεος ημων ο εχων το μεγα ε

ε λε ε ος

Ἐωθινόν Θ΄.

Ἦχος Παφ

Πα ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

γι ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Ω ς επ ε σχα α α τω ω ω ω ν τω ω χρο

ο ο νω ω ν ου σης ο ψι α ας σα αβ βα α α

των ε φι ι στα α σαι τοις φι ι ι ι λοι

οις Χρι ι ι στε και αι θαυ μα α τι θα αυ μα α α α

βε ε βαι αι οις τη κε κλει ει σμε ε ε νη η ει σο

δω ω των θυ υ ρων την εκ νε κρων Σου ου α να

α α α α στα α α σιν α αλλ ε πλη η σας χα

ρα α ας του ους μα α θη η η τας και Πνευ

μα α τος Α γι ι ι ι ι ι ου ου με τε ε ε δω

κα ας α α αυ τοις και ε ξου ου σι α αν ε

ε ε ε ε νει ει ει μας α φε ε σε ως α μα

αρ τι ι ι ιων και τον θω μαν ου ου κα α τε

ε ε λι ι ι ι πες τω ω τη ης α πι

στι ι ι ι ι ι ας κα τα βα πτι ζε εσθαι κλυ υ υ υ

δω ω ω ω νι δι ο ο ο ο ο λο ο ο ο ο ο

ο πα ρα σχου ου και αι η η μι ιν γνω ω σιν

α α α α λη η η η θη και αι α φε ε σι ιν πται

σμα α α α α α α α α α τω ω ω ω ν

ε ευ σπλα α χνε Κυ υ υ υ υ ρι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρ χεις Θε ο

το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τς εκ σθ

σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α

δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω

ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
 ο ξα σοι

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Γα ϕ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φω ως Δο ξα εν υ ψι ι
 στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω
 ποις ευ δο κι α
Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ νου μεν
 σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την
 με γα α λην σου δο ξαν
Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
 πα ντο κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες
 Ι η σου Χρι στε και Α γι ον Πνευ μα

Κ^{Γα} υ ρ ι ε ο Θε ος ο α μ ν ος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του
κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας
α μαρτι ι ας του κο σμου

Π^{Γα} ρ ο σδεξαιτην δε η σιν η μων ο κα θη μενοςεκ
δε ξι ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο^{Γα} τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος
Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα
τρος α μην

Κ^{Γα} α θ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και
αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω ω να
και εις τον αι ω να του αι ω νος

Κ^{Γα} α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η
με ρα τα α αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη η ναι
η μας

Ε^{Γα} υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα

τε ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα

σμε ε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω ω νας α

μην

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα σου

τὸ τρίτον.

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη η ε γεν νη η θης η μιν

εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυγον δι δα ξον με του

ποι ειν το θε λη μα σου ο τι συ ει ο Θε ος μου

Ο ^{Γα} τι πα ρα σοι πη γη ζω η ης ^{Πα} εν τω φω τι

σου ο ψο ο με θα φως ^{Γα}

Π ^{Γα} α ρα τεινοντο ε λε ος Σου τοις γι νω σκου σι ^{Πα}

ι Σε ^{Πα}

Α ^{Γα} γι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{Γα}

Δ ^{Γα} ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{Πα}

Κ ^{Γα} αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ^{Πα}

ω νων α μην ^{Πα}

Α ^{Γα} γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{Γα}

Ἄσματικόν.

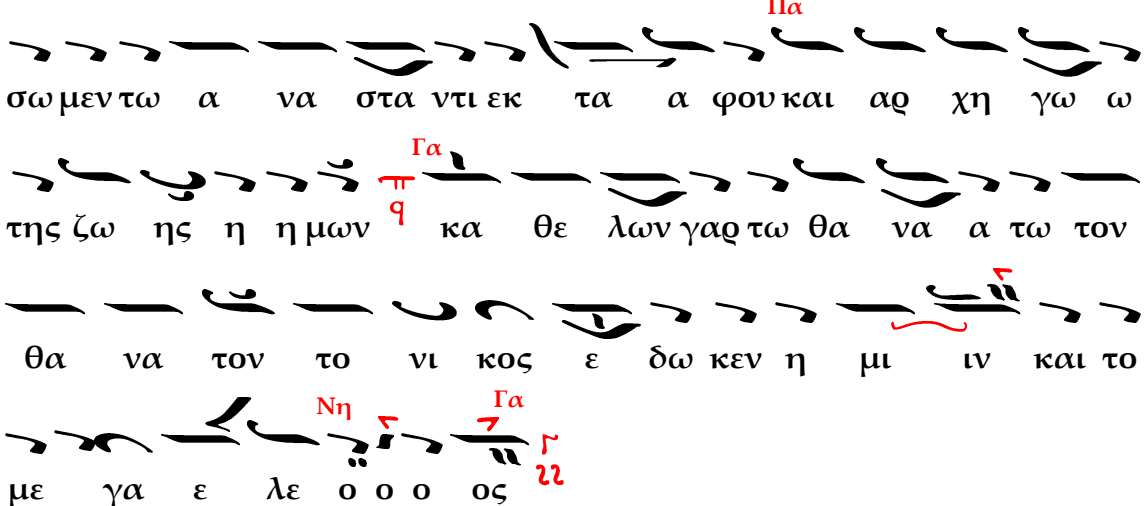
Α ^{Γα} α γι ο ος ο ο Θε ο ο ος ^{Πα} Α α α γι ο

ος Ι ι σχυ υ υ υ ρο ος ^{Γα} Α γι ος Α ^{Πα}

θα α να α α α το ος ε λε η η σο ο ο ^{Νη}

ο ον η η μα α α α α α α ας ^{Γα}

Σ ^{Γα} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^{Πα} α

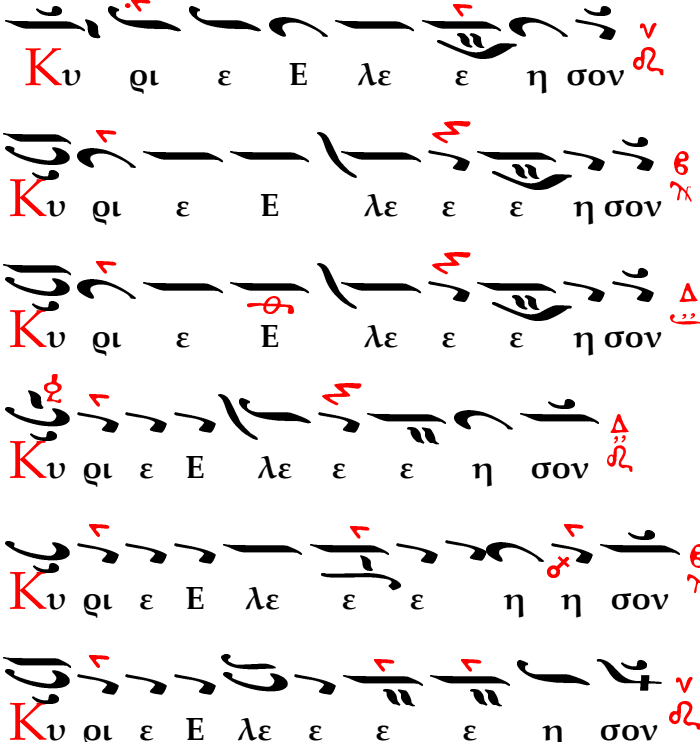

 σωμεντω α να στα ντι εκ τα α φου και αρ χη γω ω
 της ζω ης η ημων κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον
 θα να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το
 με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

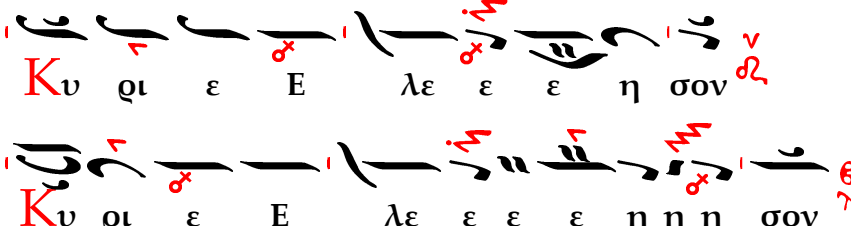
Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλὴν Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλὴν Νη ς

 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδῆς Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου

πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Γι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι
α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψα λλον τας σοι αλ λη λϑ ς ι
α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τς Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος

δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη
 ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
 πα ρ θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σ ε ναν θρω πη
 σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω
 θα να τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι
 α α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι
 και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α
 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ϕ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ε^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α
 σθω τα ε πι γει ει α^{Γα} ο τι ε ποι η σε κρ α τος εν

Πα
 βρα χι ο νι αυ του ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα
 να α τω το ον θα α να α τον πρω το το κος των νε κρων ε
 γε νε το εκ κοι λι ας Α δου ε ρυ σα το η
 μας και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε ε
 τὸ τέλος:
 λε ε ος
 και πα ρε σχε τω κο ο σμω το με γα ε λε ο ο ο
 ος

Τὰ τυπικὰ ὡς ψάλλονται ἐν Ἁγίῳ Ὄρει.
 Καταγραφή Λυκούργου Ἀγγελόπουλου.
 Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος πλ' Νη ρ

χ

Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ λο
 γη τος ει Κυ ρι ε ευ λο γει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον και πα αν τα τα εν τος μου το ο νο μα
 το α γι ον αυ του
Ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
 μη ε πι λαν θα νθ πα σας τας αν τα πο δο σεις αυ
 του

Τον ευιλατευοντα πασαςτας ανο
μια σου τον ιωμενον πασαςτας νοσος ο

Τον λυτρομενον εκ φθορας την ζωην σου
στεφανον τα σε εν ελεει και οικτιρμοις

Τον εμπιπλωντα εν αγαθοις την επιθυ
μιαν σου ανακαινισθησεται ως αετου η
νεοτης σου

Ποιων ελεημοσυνας ο Κυριος
και κριμα πασι τοις αδικημενοις

Εγνωρισετας οδους αυτου τω Μωυ
ση τοις υιοις Ισραηλ τα θεληματα αυ
του

Οικτιρων και ελεημων ο Κυριος μα
κροθυμος και πολυελεος ουκ εις τε ελος ορ
γισθησεται ουδε ιστοναι ωναμηνυει

Ουκατατας ανομιων ημων εποι

η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας

η μων αν τα πε δω κεν η μιν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα ν8 α

πο της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε

ος αυ τ8 ε πι ι τ8ς φο β8 με ν8ς αυ τον

Κ αθ ο σον α πε χου σι α να το λαι α πο

δυ σμων ε μα κρου νεν αφ η μων τας α νο μι ας

η μων

Κ α θω σ οι κτι ρει πα τηρ υι 8ς ω κτει ρι σε

Κυ ρι ος τ8ς φο β8 με ν8ς αυ τον ο τι αυ

τος εγ νω το πλασμα η μων ε μνη η σθη ο τι χ8ς εσ

μεν

Α ν θρω πος ω σει χο ορ τος αι η με

ραι αυ τ8 ω σει α ανθος τ8 α γο8 ου τως εξ

αν θη η η σει

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και 8χ υ

παρξει και ουκ επιγνωσεται ετι τον τοπον αυ

του

Το δε εελεος τς Κυριου απο τς

αιωνων και εως του αιωνος επι τς φο

βου μενς αυ τον

Και ηδικαιοσνη αυτου επι υ

οις υιων τοις φυλασσει την διαθηκην αυ

τς και μεμνημενοισ των εντολων αυτου τς

ποιησαι αυτας

Κυριος εν τω ουρανω ητοιμασε

τον θρονον αυτου και η βασιλεια αυτου

παντων δεσποζει

Ευλογειτε τον Κυριον παντες οι Αγ

γελοι αυτου δυνατοι ισχυροι ποιουντες τον λο

γον αυτου του ακρσαι της φωνης τον λογον

αυτου

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ

να μεις αυ τῶ λει τῶρ γοι αυ του οι ποι ὄν τες το

θε λημα αυ του

Ε υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα

αυ τῶ εν πα ντι το πωτης δε σπο τει ας αυ τῶ ευ

λο γει η ψυ χή μῶτον Κυ ρι ον

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευμα τι

Κ αι νυ υν και α ει και εις τῶσαι ω νας των

αι ω ωνων α μην

Ε υ λο ο ο ο ο ο γει η ψυ χή μῶτον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν το ος μῶ το ο νο

μα το α α γι ον αυ του ευ λο ο γη

το ο ος ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ι ε ε ε

ε

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Ἦχος ~~λ-τ~~ Βουξ.

Δ ο ξα τω Πα τρι καιτω Υι ω καιτω Α γι ω

Πνευμα τι ^ε_γ

Α ι νει η ψυ χη μα τον Κυ ρι ον αι νε

σω Κυ ρι ον εν τη ζω η ημα ^Δ_δ ψαλ λω τω Θε ω μα

ε ως υ πα αρ χω ^ε_γ

Μ η πε ποι θα τε επ α αρ χοντας ^Δ_δ ε πι υι ους

αν θρω πων ^Δ_δ οις ουκ ε στισωτη ρι ι α ^ε_γ

Ε ξε λε ευ σε ται το πνεευ μα αυ του και ε

πι ζρε ψειειςτην γην αυ τ^ε_γ

Ε ν ε κει νη τη η με ρα α πο λθ ονται ^Δ_δ παν

τες οι δι α λο γι σμοι αυ τ^ε_γ

Μ α κα α ρι ος ^Ζ_γ ου ο Θε ος Ι α κωβ

βο η θος αυ τ^Δ_δ η ελ πις αυ τ^Δ_δ ε πι Κυ ρι ον

τον Θε ον αυ τ^ε_γ

Tον ποιησαν τα τον ουρανον και την

γην την θαλασσαν και παντα τα εν αυτη

Tον φυλασσο ντα αληθειαν εις τον αι

ωω να ποιουντα κριματις αδικου με ενοις

διδοντα τροφην τοις πεινω ωσι

Kυριος λυει πεπεδημε ενυς Κυριος

σοφοι τυφλωσ Κυριος ανορθοι καταρα

γμε ενυς Κυριος αγαπαδι και αι αι αι

ωσ Κυριος φυλασσει τωσ προσηλυτωσ

Oρφανον και χηραν αναληψηται και

οδον αματωλων αφανει

Bασιλευσει Κυριος εις τον αιωω να

ο θεος σωσιων εις γενεαν και γενεαν

Kαι νυν και αιει και εις τωσ αιωωνωστων

αιωνων αμην

Oμοιογενης υιος και λογος θε

ου α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με
 νος δι α την η με τεραν σω τη ρι αν σαρκω
 θη ναι εκ της α γι ας Θε ο το κς και α ει παρ
 Θε ν8 Μα ρι ι ας α τρεπ τως εν αν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι σε ε ο Θε ος θα να α τω
 θα να τον πα τη σας εις ων της Α γι ας Τρι α δος
 συν δο ξα ζο μενος τω Πα τρι και τω Α γι ω
 Πνε ευ μα τι σω σον η μα α α α α α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος Γα ρ

1. **Ε**ν τη βασι λει α σμνη σθη τι η μων
 Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη Βα σι λει α σμ
 μα κα ρι οι οι πτω χοι τω Πνευ μα τι ο τι αυ
 των ε στιν η βα σι λει α των ου ρα νων

2. **Μ**α κα ρι οι οι πεν θεν τες ο τι αυ τοι πα

ρα κληθησονται π ₉

3. **M** α κα ρι οι οι πρα εις ο τι αυ τοι κλη

ρο νο μη σσ ιτην γην π ₉

4. **M** α κα ρι οι οι πει νων τες και δι ψων τες την

δι και ο συ νην ο τι αυ τοι οι χορ τα σθη σο ονται π ₉

5. **M** α κα ρι οι οι ε λε η μο νες ο τι

αυ τοι ε λε η θη σο ονται π ₉

A θε τη σαν τα Χρι στε την ε ντο λην σσ τον προ

πα το ρα Α δαμ τσ Πα ρα δει ει σσ ε ζω ρι ι σας π ₉

τον δε Λησ την Οι κτι ρ μον ο μο λο γη σα ντα σε εν

Σταυ ρω μ ₉ εν αυ τω ει σω ω κι σας κρα ζο ον τα π ₉ μνη σθη

τι μσ Σω τη ηρ εν τη βα σι λει ει α σσ π ₉

6. **M** α κα ρι οι οι κα θα ροι τη καρ δι α

ο τι αυ τοι τον Θε ον ο ψο ονται π ₉

A μαρ τησαντας η μας τη τσ θα να τσ κα τε

δι κα σας α ρα ο ζω ο δο ο της και Κυ ρι ι ος

εν δε τωσω μα τι σσ α να μαρ τη τως Δεσ πο τα πα

θων τς θνη τς ε ζω ω ω σας κρα ζο οντας μνη σθη τι

μσ Σω τηρ εν τη βα σι λει ει α σσ

7. **M** α κα ρι οι οι ει ρη νο ποι οι ο τι

αυ τοι υι οι Θε ου κλη θη σο ονται

A να στας εκ των νε κρων συ νε ξα νε στη σας η

μας εκ των πα θων τη Α να στα α σει σσ Κυ ρι ι ε

τς δε θα να τς πα σαντην δυ να στει αν ω λε σας

Σω τηρ δι α τς το πι ι στει σοι κρα α ζο ο μεν μνη

σθη τι μσ Σω τη ηρ εν τη βα σι λει ει α σσ

8. **M** α κα ρι οι οι δε δι ωγ με νοι ε νε

κεν δι και ο συ νης ο τι αυ των ε σιν η βα σι

λει α των ου ρα νων

Tη τριημερωσαταφητας εντωαδηνε
κρωθενταςωςθεοςζωοποιηησαςσυνηγειει
ρας καιαφθαρσιαν πασινωςαγαθοςεπη
γασασημιν τοις ενπιστεικρααζοσι παντοοτε
μνησθητι καιημωνεντηβασιλειει
α

9. **M**ακαριοι εστε οταν ονειδισω
σιν υμας καιδιωξωσι καιειπωσι πανπο
νηρονρημακαθυμωνψευδομενοιενεκενεμ

Tαιςμυροφοροιςγυναιξι πρωταιςεφανης
ανασταςεκτωννεκρωνσωτηρβοηησαςτοχαιρεε
τε καιδι αυτωντοιςφιλοιςτηνσηνμηνυειςε
γερσινΧριστε διατατοπιιστεισοικραζοομεν
μνησθητι καιημωνεντηβασιλειει
α

10. **X**αιρετε καιαγαλλιασθεοτιο

μι σθος υ μων πο λυς εντοι σου ρα νοις

Ε ν τω ο ρει Μω υ σης χει ρας α πλω σας προ

ε τυ πον τον Σταυρον τον Α μα λη ηκτρο πω σα με ε

νος η μεις δε πι στει τς τον κα τα δαι μο νων οπ λον

κραται ον ει λη φο τες πα αντες κραυ γα ζο ο μεν μνη

σθη τι και η μων εν τη βα σι λει ει α σθ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Τ ον Πα τε ρα και Υι ον και Πνευμα Α γι ον υ

μνη σω μεν πι στοι ε να Θε ο ον ε να Κυ ρι ι ον ως

εξ ε νος η λι θ τρισσο λαμ πης γαρ ε στι ιν η

Τρι ας και φω τι ζει πα αντας τς κρα α ζο οντας μνη

σθη τι και η μων εν τη βα σι λει ει α σθ

Κ αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των αι

ωνων α μην

Χ αι αι ρε η πυ λη τς Θε ου δι ης δι ηλ θεν

σαρκω θεις ο Πλαστρο γος εσφρα γι σμε ε νην φυ λα ξα ας

σε ^π9 και ρε νε φε λη κ8 φη τον θει ον ομ βρον φε ρ8
σα Χρι στον ^υ9 και ρε κλι ι μαξ και θρο ο νε ου ρα νι ι ε ^π9
και ρε ο ο ρος σεπ τον πι ον α λα το μη το ο ο
ον ^π9 ^υ9

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι - θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ⁷ σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ⁷ων

ὁ β΄ χορός:

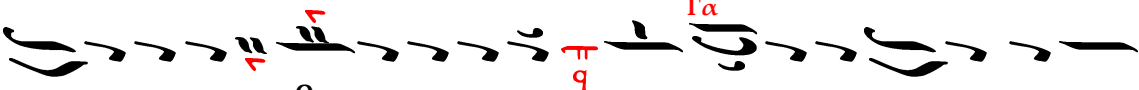
Ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α ^Δ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος Γα φ

Ε ^{Γα} υ φραι νε σθω τα ου ρα νι α α γα λ λι α ^{Πα}
σθω τα ε πι γει ει α ^{Γα} ^π9 ο τι ε ποι η σε κρα τος εν
βρα χι ο νι αυ του ^υ9 ο Κυ ρι ος ε πα τη σε τω θα ^{Πα}

 να α τω τ ο ν θ α α ν α α τ ο ν π ρ ω τ ο τ ο κ ο σ τ ω ν ν ε κ ρ ω ν ε

 γ ε ν ε τ ο εκ κ ο ι λ ι α σ Α δ ο υ ε ρ υ σ α τ ο η

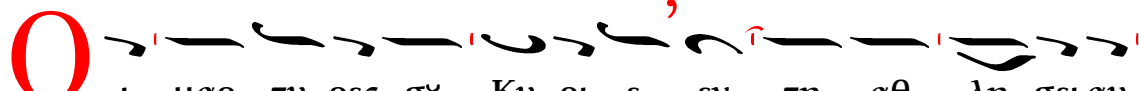
 μ α σ και πα ρ ε σ χ ε τ ω κ ο ο σ μ ω τ ο μ ε γ α ε ε

 λ ε ε ο σ

Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος Δι-Θ

Ο ι μ α ρ τ υ ρ ε σ σ α Κυ ρ ι ε εν τη α θ λ η σ ει αυ

 τ ω ν σ τε φ α ν ε σ ε κ ο μ ι σ α ν τ ο τ η σ α φ θ α ρ σ ι

 α σ εκ σ τ ε θ ε ο η μ ω ν σ χ ο ν τ ε σ γ α ρ τ η ν ι σ χ υ ν σ τ ε

 τ υ ρ α ν ν ε σ κ α θ η ι λ ο ν ε θ ρ α υ σ α ν και δ αι μ ο

 ν ω ν τ α α ν ι σ χ υ ρ α θ ρ α σ η αυ τ ω ν τ αι σ ι κ ε

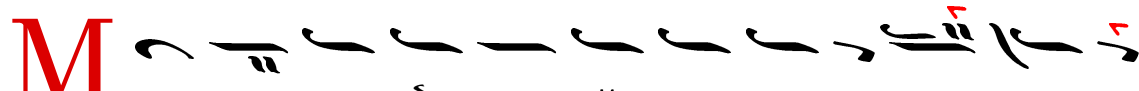

 σ ι αι σ χ ρ ι σ ε ο θ ε ο σ σω σ ο ν τ α σ ψ υ χ α σ η μ ω ν

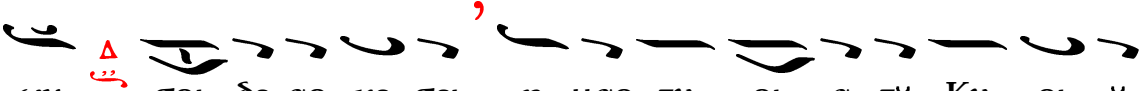
Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Δι-Θ

Μ ν η η μ η δι και ο μετ ε γ κ ω μ ι ι ι

 ω ν σοι δε αρ κε σει η μα ρ τ υ ρ ι α τ ε Κυ ρ ι ο

Προ οδρο με ^ε α νε δει χθης γαρ ον τως και Προ φη
 των σε βα σμι ω ω τε ρος ^ε ο τι και εν ρει
 θροις βα πτι σαι κα τη ξι ω θης τον κη ρυτ το μενον ^ε
 ο θεν της α λη θει ας υ περ α θλησας χαι αι αι αι
 ρων ^ε ευ ηγ γε λι σω και τοις εν α δη Θε ον φα νε
 ρω θεν τα εν σαρ κι ^ε τον αι ρον τα την α μαρ
 τι αν τσ κο ο ο σμθ ^ε και πα ρε χον τα η μιν το
 με γα ε ε ε λε ος ^ε

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ἦχος Δι-θ

A πο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
 με ε ε νε ^ε ε πι τα χυνον ρυ σαι λα ον α να
 πο λο ο γη τον ^ε δε χε ται σε προσπι ι πτον τα ^ε ο
 ε πι πε σο ντα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ^ε ον
 ι κε τευ ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε
 θνων δι α σκε δα α ^ε α σαι ^ε αι τσ με νος η

μιν ει ρη νη και το με γα ε ε ε λε ος

Ἀπολυτίκιον. Ἁγίου Ἀντίπα.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ♪ Πα ρ

Μυ ρο βλυτην τον θει ον και μαρ τυ ρων τον συ να
θλον τον πα νευ κλε η Ι ε ρα αρχην και Περ γα α μθ
τον προ ε δρον τι μη σω μεν Α ντι παν οι πι στοι ως
τα χι στον και με γαν ι α τρον της δει νης ο
δο ντων νο ο σθ και προς αυ τον α πο ψυ χης βο η
σω μεν δο ο ξα τω σε δο ξα σαντι Χρι στω δο ο
ξα τω σε ε στε φα νω σαντι δο ο ξα τω ε νερ γθ
ντι δι α σθ πα σιν ι α α μα α τα

Κοντάκιον τῆς Θεοτόκου.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι θ

Προ στα σια των Χρι στι α νων α κα ται αι
σχυν τε με σι τει α προς τον Ποι η την α με τα
α θε τε μη πα ρι δης α μαρ τω λων δε η σε ων
φω νας αλλα προ φθασον ως α γα θη εις την

βο η θει αν η μων των πι ι στως κραυ γα ζο ον
 των σοι τα α χυ νον εις προ σβει ει αν και σπευ
 σον εις ι κε σι ι αν η προ στα τευ ου σα
 α ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε ε

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα
 τι

K αι νυν και αι ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΙΘ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν*.

* Τὸ ἀποστολικὸν ἀνάγνωσμα σημειοῦται συμφώνως μὲ τὸ Κανόνιον (Κυριακοδρόμιον) τοῦ Πάσχα 24 Ἀπριλίου, ἐγκριθέν ὑπὸ τῆς Ἱ. Συνόδου καὶ ἐκδοθὲν εἰς τὸ Εὐαγγέλιον μεγ. σχήματος ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας τῷ 1982.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος γ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ἰζ' Γα ϕ

α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε
Παν τα τα ε θνη κρο τη σα τε χει ρας α λα
λα ξα τε τω Θε ω εν φω νη α γα λλι α α
σε ως
α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε

^χ Ο τι Κυ ρι ος υ ψι στος φο βε ρος ^υ βα σι
^χ λευς με ε γας ^υ ε πι πα α σαν την γην ^γ
^ψ α λα τε τω Θε ω ω η μων ψα λα τε ^υ ψα
λα τε τω βα σι λει ει η μων ψα λα τε ε ε ε ^γ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Β΄ Κορ. ια΄ 31-33, ιβ΄ 1-9)

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν πιάσαι με θέλων, καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, ὅτι ἤρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δὲ μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος σατᾶν, ἵνα με κολαφίζῃ ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρεῖς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἶρηκέ μοι· Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἦδιστα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα (γ). Ἦχος γ. (Ψαλμὸς λ).

Ἦχος ἰὸ Γα ϕ

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ^{υ ρ}

ρυσαι με και ε ε ξε ε λϑ ϑ ϑ ϑ με ε ²²

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α ²²

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν ^{υ ρ}

και εις ^χ οι οι κον κα τα φυ γης τϑ σω ω ω ω
 ω σαι αι με ²²

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α ²² A α λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ²² A α α α α α λλη η η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ α α α α ²²

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Ἐ΄ Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (ιϚ΄ 19-31).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς.

Πτωχὸς δὲ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ἄδη ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρα Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκόν τοῦ πατρός μου· Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ πεισθήσονται.

ᾠδὴ Δι' σ

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠδὴ Γα ρ

α α α α α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου χε
 ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι κω ω ως ει κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ει κο νι ι ζον
 τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
 τη η η η η η η η η η η και τη ζω ω ω
 ο ο ο ο ποι οι ω ω Τρι α α α α α α α
 α α α α α α α τρι α α α α α α α
 α α α α α α α τρι α α α α δι ι ι ι ι ι
 ι τον τρι σα α α α α α α γι ι τον τρι σα
 γι ο ο ο ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 υ υ υ υ υ υ υ υ μνον προ ο σα α α α α α α
 δο ο ο προ σα α δο ο ο ον τε ε ε ε ε ε ε ε ες

πα α α α σα α α αν τη η η η ην

βι ι ι ο ο ο ο ο τι ι την βι ο τι ι

κη η η η η η ην α πο θω ω ω με ε α α

πο θω ω με ε ε θα α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε λιε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι μνα α α α α

α α αν

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε

βα α σι ι ι ι λε ε ε ε ε ε ε λιε ε βα σι

λε ε α α α α α των ο ο ο λων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι οι ται αις

αγ γε ε λι καις α ο ρα α τως δο ρυ φο

ρου ου μενον τα α α ξε ε σι ι ιν Αλ λη λου

ι α α α α α α α α α α α α α α

α α α α

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ᾠχος Γα ρ

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι ι σϞ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ε ευ
 μα Τρι α δα ο μο ρ ρ σι ο ον και α
 χω ω ρι ι ι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι αν αι
 νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευ μα το ο ος σθ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ι ον

A α ξι ο ον και αι δι και αι αι ον

A γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σαβ
βα ωθ πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη της
δο ο ο ξη ης σα Ω σαν να εν τοις υ
ψι ι ι σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς Ω σαν
να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

A α α α μη η η η η ην

A μη η η η η η η η η η ην

Σ ε ε ε υ μν ς ς ς ς μεν σε Ευ λο
γ ς ς ς με ε ε εν σοι ευ χα ρι ς ς ς με εν
Κυ υ ρι ε και δε ο με θα α α σα ς
ο Θε ο ος η η η μων

Ἔτονίσθησαν τῇ κεΐ Ἰουνίου , α΄ ἢ ἑν Καφενείῳ «Λιστόν» τῆς Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιον ἔσι, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου, Ἦχος Γα ς

Γα
Α ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω
ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ειν σε ε
ε ε τη ην Θε ε ο το ο ο κον την α α
ει μα α κα α α ρι ι ι ι σο ον και
Πα να α μω ω μη η το ο ο ον και μη
η τε ε ε ε ρα α τθ Θε ς ς ς η η η
μων την τι ι μι ω ω τε ε ε ραν τω ων
Χε ρθ ς βι ι ι μι και ε εν δο ξο ο
τε ε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω
ω ως τω ων Σε ρα α φιμ την α δι α
α φθο ο ο ρως Θε ο ο ο ον Λο ο ο ο
γον τε κθ ς ς σαν την ο ο ον τω ω ωως
Γα
Θε ο ο το ο ο ο ο ο κον σε ε ε
με γα α λυ υ υ υ νο ο ο ο με ε
ε ε ε εν

Ἐτονίσθη κέ Ἰουνίου , α ᾠή ἐν τῷ ἀεροδρομίῳ Κερκύρας.

I.A.

Ἄξιόν ἐστιν. Πέτρου Ἀγιοταφίτου.

ᾠχος ἰ Γα ϕ

A ^{Nη} ξι ^δ ι ^{Γα} ο ον ^{Γα} ε στι ^{Γα} ι ι ^{Γα} ιν ^{Γα} ω ω ω

^ϕ ω ^{Γα} ως ^{Πα} α λη ^ϕ η η ^ϕ θω ^ϕ ω ^ϕ ως ^ϕ μα ^ϕ κα ^ϕ ρι ^ϕ ι ^ϕ ζειν

^ϕ σε ^ϕ ε ^ϕ τη ^ϕ ην ^ϕ θε ^ϕ ε ^ϕ ο ^ϕ το ^ϕ ο ^ϕ ο ^ϕ ο ^ϕ κον

^{Nη} την ^{Γα} α α ^{Γα} ει ^{Γα} ει ^{Γα} μα ^{Γα} κα ^{Γα} α ^{Γα} ρι ^{Γα} στον ^{Γα} και ^{Γα} πα ^{Γα} να

^{Γα} μω ^{Γα} ω ω ^{Γα} ω ω ^{Γα} μη ^{Γα} η ^{Γα} το ^{Γα} ο ^{Γα} ον ^{Γα} και ^{Γα} μη ^{Γα} τε ^{Γα} ε

^{Γα} ρα ^{Γα} α ^{Γα} τθ ^{Γα} θε ^{Γα} ε ^{Γα} ς ^{Γα} ς ^{Γα} ς ^{Γα} ς ^{Γα} ς ^{Γα} η ^{Γα} η ^{Γα} η ^{Γα} η ^{Γα} μων

^{Nη} την ^{Γα} τι ^{Γα} ι ^{Γα} μι ^{Γα} ι ^{Γα} ω ^{Γα} τε ^{Γα} ε ^{Γα} ε ^{Γα} ε ^{Γα} ραν ^{Γα} τω ^{Γα} ων ^{Γα} χε

^{Γα} ε ^{Γα} ρθ ^{Γα} ς ^{Γα} ς ^{Γα} βιμ ^{Γα} και ^{Γα} εν ^{Γα} δο ^{Γα} ξο ^{Γα} τε ^{Γα} ε ^{Γα} ε ^{Γα} ραν ^{Γα} α ^{Γα} συγ

^{Γα} κρι ^{Γα} ι ^{Γα} ι ^{Γα} ι ^{Γα} τως ^{Γα} τω ^{Γα} ων ^{Γα} Σε ^{Γα} ε ^{Γα} ε ^{Γα} ε ^{Γα} ε ^{Γα} ρα ^{Γα} α ^{Γα} α

^{Nη} α ^{Γα} φιμ ^{Γα} την ^{Γα} α ^{Γα} α ^{Γα} δι ^{Γα} ι ^{Γα} α ^{Γα} φθο ^{Γα} ο ^{Γα} ο ^{Γα} ο ^{Γα} ρως ^{Γα} θε ^{Γα} ον

^{Κϕ} Λο ^{Κϕ} ο ^{Κϕ} ο ^{Κϕ} ο ^{Κϕ} ο ^{Κϕ} γο ^{Κϕ} ον ^{Κϕ} τε ^{Κϕ} ε ^{Κϕ} ε ^{Κϕ} κθ ^{Κϕ} ς ^{Κϕ} ς ^{Κϕ} ς ^{Κϕ} σαν

^{Δι} την ^{Δι} ον ^{Δι} τως ^{Δι} θε ^{Δι} ο ^{Δι} ο ^{Δι} το ^{Δι} ο ^{Δι} ο ^{Δι} κο ^{Δι} ον ^{Δι} σε ^{Δι} με ^{Δι} γα ^{Δι} α

^{Γα} λυ ^{Γα} υ ^{Γα} υ ^{Γα} υ ^{Γα} υ ^{Γα} νο ^{Γα} ο ^{Γα} ο ^{Γα} με ^{Γα} ε ^{Γα} ε ^{Γα} εν

Θεοδώρου Φωκαέως, ἦχος ἰβ̣ Γα

A ξι ον ε στιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζει ει ει ει ν σε την Θε ο ο το ο ο ο κον
 την α ει μα κα ρι στο ον και πα να μω μηη
 το ον και μη τε ρα τθ Θε ε ς ς η η μων
 τη η η η η ν τι μι ι ω τε ε ε ε ραν
 τω ων Χε ε ρ ς ς βιμ και αι ε εν δο ξο
 τε ε ε ρα αν α συγ κρι ι τως τω ων Σε ε ρα α
 φιμ τη η η η η ν α δι ι α φθο ο ο ο
 ο ο ρως Θε ο ο ον Λο ο γο ο ον τε κθ
 ς ς σα α αν την ον τως Θε ο ο το ο ο ο
 ο κο ο ον σε με γα α λυ νο ο ο με ε ε εν

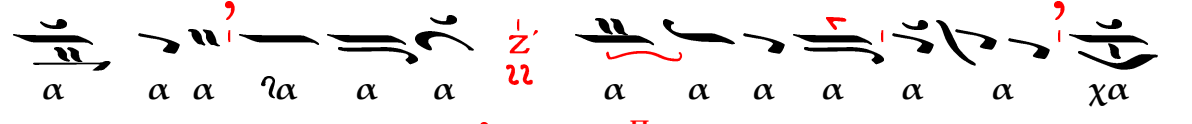
Κοινωνικόν, κῆρ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου τοῦ Οὐρανιώτου.

ἦχος ἰβ̣ Γα φ

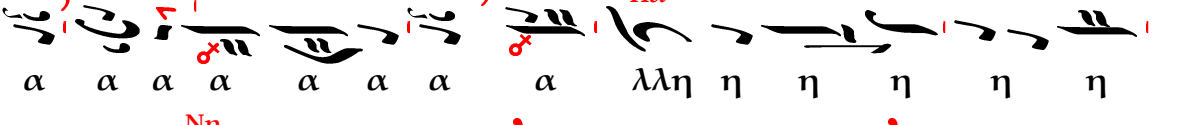
A ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε
 λε ε ε ε ε ε το ο ο ο ον Κυ υ

 8 8 8 ι ι ι ι ι ι ι α α α α α α

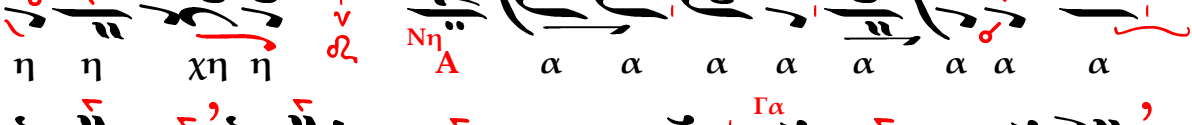
 α α α ρα α α α α α α α α χα

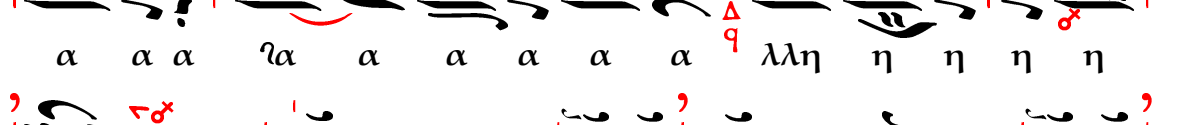
 α α α α α α α α λλη η η η η η

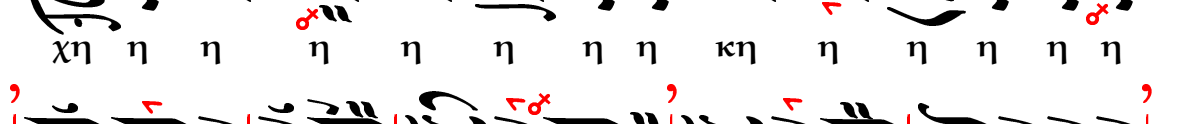
 χη η η η η η η η η η η η η

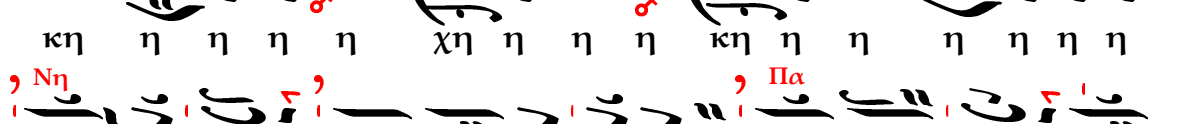
 η η χη η α α α α α α α α

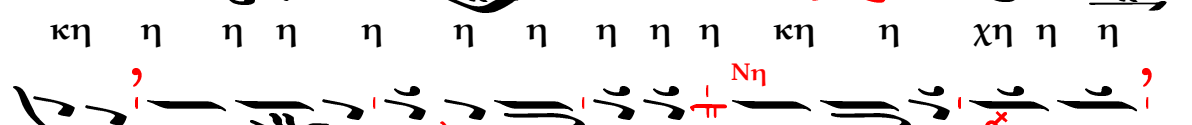
 α α α ρα α α α α α λλη η η η η

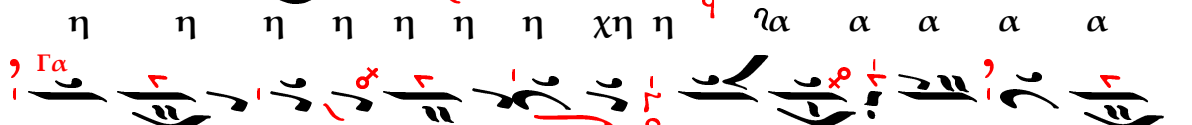
 χη η η η η η η η κη η η η η η

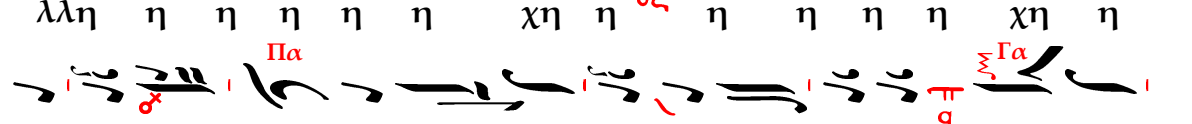
 κη η η η η χη η η η κη η η η η η

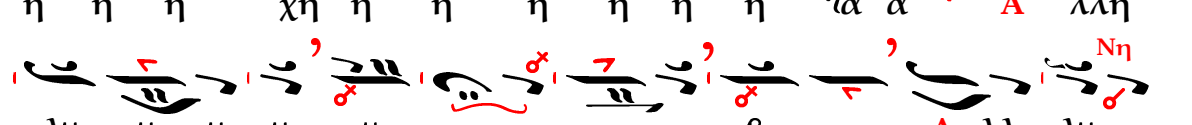
 κη η η η η η η η η η κη η χη η η

 η η η η η η η χη η ρα α α α α

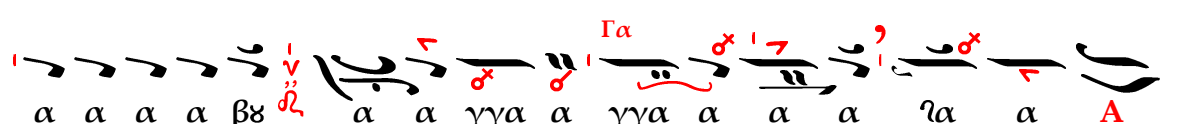
 λλη η η η η η χη η η η η χη η

 η η η χη η η η η η ρα α A λλη

 λ8 8 8 8 ι ι ι ι ρι ι A λλη λ8 ι

 ι α ρα α α α α α α α α α

 α α α α β8 α α γγα α γγα α α α ρα α A

 λλη λ8 ι ι α α ρα α α α α

α α α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ζιν α λη
θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νυ ς ς ς εν
τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
ως ος Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
ξαν ος ο τι η ξι ω σας η μας των α
γι ων ος με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην ος
Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
λυ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νον **α** πο τϵ νυν και ε ως τϵ αι ω ω νος **θ** (δ̄ις)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη

με ε ε ε ε νο ο ο ο ν **α** πο τϵ νυν και ε ως

τϵ αι ω ω νο ο ο ς